

כלב ופנחים היו שליחים נאמנים

תא חז'י, (במדבר י"ג) **שלוח לך אנשימים בגינך** בא וראה שכן הקב"ה אמר למשה 'שלוח לך אנשימים' שפירשו לעצמך ותועלתך בכדי שעל ידך תוכל לדעת את עניין הארץ [יז]. **רבי יהודה פתח** ואמר לבאר את מש"ב, (משל כי) **כצנת שלג ביום קציר ציר נאמן לשולחיו ונפש אדניו ישיב** [יט]. **כצנת שלג ביום קציר, דאגני לנופא ולנפש** פירשו שהשלג ביום החום של הקציר הוא מועיל לקරר את הגוף ולהשב את הנפש. **ציר נאמן לשולחיו, אלו כלב ופנחים דהוו שליחי מהימני לגבי יהושע** ומש"ב 'ציר נאמן לשולחיו', פירשו שהם כלב ופנחים שהיו שליחים נאמנים לגבי יהושע שהוא שלם לרוגל את יריחו. **ונפש אדניו ישיב, דאהדרו שכינתא לדירא בהו בישראל, ולא אסתלק מאידי** והוא מש"ב 'נפש אדונו ישיב', פירשו שהם החווירו את השכינה בכדי שתשוב לשכון ולדור עם ישראל והיא לא תסתלק מהם.

אור הרשב"י

[יז] וזה סיום המאמר של רבי חייא שפתח בו בתחיליה אלא שהפסיק באמצעות עניינים אחרים כי כך הוא דרך המדרשים (יהל אור). [יט] ובvier הפסיק ע"פ פשטומו שכמו קריית (מצודות).

הלימוד היומי

המרגלים ששלוח משה גרמו לחורבן בתיה המקדש ולסילוק השכינה מהארץ
ואלו שלוח יهوשע החזירו השכינה למקוםה

וְאַלְיִן דְשָׁדֵר מֶשֶׁה, גָּרִימֹו בְּכִיה לְדָרִין בְּתִרְאִין,
וְגָרִימֹו לְאַסְפָּתְלָקָא מִישָׁרָאֵל בְּמֵה אֲלֵף וְרַבְּבָן
אמנם אלו המרגלים שלוח משה גם גרמו בכיה לדורות הבאים אחריהם מאחר שהזרתם
היה בט' באב שזה מה שגרם את חורבן בתיה המקדש שהיה בט' באב [כ] וכן הם גרמו
шибוטו מישראל כמה לפני רבעות. **וְגָרִימֹו לְסָלָקָא שְׁכִינַתָּא מַאֲרַעָא**
מִבְּגִינִיְהוּ דִי שָׁרָאֵל וכן הם גרמו שתסתלק השכינה מהארץ מתוך בני ישראל.
אִינְנוּ דְשָׁדֵר יְהוֹשֻׁעַ, וְגַפְשׁ אֲדָנֵיו יִשְׁיב ומשא"ב אלו המרגלים
שלוח משה נאמר עליהם 'ונפש אדונו ישב' מאחר שהם החזירו את השכינה למקוםה
בכדי שתשרה בתוך בני ישראל.

כל דברי שלמה המלך סתוםים וחתוםים במדרגת החכמה

רַבִּי חִזְקִיָּה וְרַבִּי יִסָּא הָוּ אֲזַלִּי בְּאֶרְחָא, אמר רבי
יִסָּא לְרַבִּי חִזְקִיָּה. חַמִּינָא בְּאֶפְךָ דְהַרְחוֹרָא אִית
בְּגַנְוֹךְ רבי חזקיה ורבי ייסא היו הולכים בדרך ואמר רבי ייסא לרבי חזקיה שאני רואה
בפניך שאתה מהרחר באייה דבר [כא]. **אָמַר לֵיהֶה, הָא וְדַאי הָאֵי קָרָא**

אור הרשב"י

[כ] כדאיתא בתעניות דף קט עמוד א' אמר בכתם בכיה של הנם – ואני קובע לכם בכיה
רבה אמר רבי יהנן: אותה לילהليل תשעה
באב היה. אמר להם הקדוש ברוך הוא: אם מינה באפר וכו',

הלימוד היומי

אָסְתַּפְלֵנָא בֵּיה, כיון דאמר שלמה, (קהלת ג) כי מקרה
בְּנֵי הָאָדָם וּמִקְרָה הַבְּחִמָּה וּמִקְרָה אֶחָד לָהֶם וְגַו' אמר לו
 רבינו חזקה שהרי בודאי בפסוק זה התבוננתי בו שהרי מכיוון שאמר שלמה כי מקרה בני
 האדם וגוו. **וְתַגִּינָן, דְּכָל מַלְזָוִי דְשַׁלְמָה מַלְבָּא,** בלהו סתימין
מַדְרָגֵין דְּחַכְמָתָא. אי הבי, האי קרא אית ביה
לֹאַסְתַּפְלָא, דְּהָא פַתְחָא לְאַיְנוֹ דְלָאו בְּנֵי (ד"ק קנ"ז ע"ב)
מַהֲיִמְנוֹתָא אָשְׁתַּבְחָ בֵּיה והרי למדנו שכל דברי שלמה הם סתוםים
 וחתוםים במדרגות החכמה והוא לא כאוטם שביקשו לגנו את ספר קהلت מפני שאמרו שיש
 בו דברים שנוטים לצד המינות (כב) ואם כך הרי בפסוק זה יש להתבונן בו לאחר שבפסקוק

אור הרשב"י

בעני דהא פתחא וכו', הם המכחים
 השארות הנפש ימצאו אילן נдол להתלוות בו,
 וכמו כן נראתה משלוחות שהעולם הפקר ואין
 השנאה לעליון בו ושהכל נמסר לצבאותם
 דרך מקרה והישפיל זה ריים ואין מצליל, כמו
 שאמרו המרגלים (יג, לב) ארץ אוכלת יוושבה
 היא וגוו.

(כב) בדיאתא במדרש, ויקרא רבה פרשת אמרו
 פרשה כח סימן אי הדא הוא דכתיב (קהלת א)
 מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמול תחת
 המשש אמר ר' בנימין בן לוי בקש לנו ספר
 קהילת שמצוין בו דבריהם שהם נוטין לצד מינות
 אמרו בר היה ראי שלמה לומר (שם קהלה יא)
 שמה בחור בילדותך ויטיבך לך בימי
 בחורותיך משה אמר (במדבר טו) ולא תתו
 אחריו לבבכם ואחריו עיניכם ושלמה אמר

מלבד פשטו של דבר עוד יש לומר שכח
 השכל המהדור דברי תורה הוא נמשך משפע
 אור המושפע עליו מלמעלה, ועליו נאמר (קהלת
 ח, א) חכמה אדם תאיר פניו, ובפרט לבקאים
 בחכמת הפרצוף והמשכילים בצלם האדם וכמו
 שהיה הרב הארזי זלה"ה, אין ספק שכasher
 האדם יחרש חידושים תורה יairo פניו צלמו, ולא
 בן כשהוא נבוך בספיקות כי או לא תאיר
 נשמהתו. ולכן השיבו רבוי חזקה הא ודראי,
 כלומר עניין זה בעצמו הוא המבהילני (נ"א
 דקשה לי), שאחרי שנראה הבדל האדם מן
 הבחמה מכח אור נשמהתו, אם בן איך אמר
 שלמה, כי מקרה בני האדם וגוו, ואם הכוונה על
 מקרי החומר שמותר האדם מן הבחמה אין, הא
 תנין דכל מילוי וכו', ואם בן על ברוח תאמיר
 שמדובר על ענייני הנשמה. וזה דקשה

הילמוד היומי

זה לבאורה נמצוא בו פתחון מה לא מבני האמונה שככיבול אין שבר ועונש אלא הכל מקרה ואיןו מכח ההשגהה (יהל אור).

החכמים פגשו ביהודי שהיה עיף וצמא

אמר ליה וְאֵי הַכִּי הוּא, וְאֵית בֵּית לְמַנְדָּע וְלֹא סְתַבֵּלָא השיב לו רבי ייסא שודאי כך הוא כדבריך צריך לדעת את סודו ולהתבונן בו. **אֲדַהֲכִי חַמּוֹ חַד בֶּר נְשׁ דְּהֻוָּה אַתִּי, שָׁאַל לֹזֶן מֵיאָ, דְּהֻוָּה צְחִי, וְהֻוָּה לְאֵי בְּתוּקָפָא דְּשָׁמְשָׁא** ובין כך הם ראו אדם אחד שהיה בא כנגדם וביקש מהם מים מאחר שהוא עצמא והוא גלאה ועיף בתקוף וחוזק המשם הקופחת. **אָמָרוּ לִיהְיָה, מַאן אַתִּי** ושאלו אותו מי אתה. **אָמָר לֹזֶן יְוָדָאִי אַנְנָא, וְאַנְנָא לְאֵי וְצְחִינָּא** והשיב להם יהודי אני ואני עיף ועצמא. **אָמָרוּ לְעִית בְּאָזְרִיתָא, אָמָר לֹזֶן, עַד דְּאַנָּא עַמְבּוֹן בְּמַלְיָן, אָסְלַק לְהָאִי טֹורָא, וְתַפְנֵן אָסְבָּמְיָא וְאָשָׁתָּי** (כנ) ושאלו אותו האם אתה עוסק בתורה ואמר להם בעוד שעוני עסק

אור הרשב"י

לאדם יכול אף בעמלה של תורה במשמעותו
ומארו אילו אמר בכל عمل ושתק היינו אומרים
אף בעמלה של תורה במשמעותו הוא לא אינו
אומר אלא בכל عملו הוא שאינו מועיל
אבל בעמלו של תורה מועיל אמר ר' יודן תחת
השימוש אין לו מעלה מן השימוש יש לו.
(כנ) ובבבואר העניין כתוב הרמ"ז חד בר נש

(קהלת יא) והלך בדרכי לך ובמראה עינך,
אלא התורה רצואה לית דין ולית דין כיון
שה Amar (שם קהילת יא) ודע כי על כל אלה
יביאך האלים במשפט אמרו יפה אמר שלמה,
אמר ר' שמואל בר נחמני בקשׁו לנונו ספר
קהלת שמצאנו בו דבריהם שהם גוטים לצד מינות
אמaro כך היה שלמה צריך לומר מה יתרון

הליימוד